

1. Is - ten - re bí - zom ma - ga - mat,
Ő for - mált, tud - ja dol - go - mat,

Ma - gam - ban nem bír - ha - tom;
Lel - kem ez - zel biz - ta - tom.

E vi - lág szép for - má - ja

Az ő ke - ze mun - ká - ja.

Mit fé - lek? - mondom me - ré - szen:

Is - te - nem és A - tyám lé - szen.

2. Öröktől fogva ismerte, / Hogy mire lesz szükségem,
Éltem határát kimérte, / Szükségem s elégségem.
Lelkem, hát miért süllyedsz, / A hitben miért csüggedsz!
Egy kis bajt nem győznél-e meg? / Hogy tántoritana ez meg?
3. Tudja Isten kívánságod, / Ád is, mert csak ő adhat,
De bölcs, Uram, te jóságod, / Tudod, sok elmaradhat.
Tudom: gondod reám nagy, / Mivel édes Atyám vagy;
Mint akarsz, hát úgy légyen! / Másként hinnem volna szégyen.